

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci **žalobce: Tesco Stores ČR a.s.**, se sídlem Vršovická 1527/68b, Praha 10, zastoupený Mgr. Luděk Šrubařem, advokátem se sídlem Kaprova 42/14, Praha 1, proti **žalovanému: Státní zemědělská a potravinářská inspekce**, se sídlem Květná 504/15, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2014, č. j. SZPI/AV151-8/2013, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 A 356/2014, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu

[1] Návrhem ze dne 22. 12. 2014, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 8. 1. 2015, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhal určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“). Po zdejším soudu se navrhovatel domáhal toho, aby Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) byla určena lhůta pro vydání usnesení, kterým by městský soud zrušil své předešlé usnesení ze dne 8. 12. 2014, jímž zastavil řízení vedené pod sp. zn. 9 A 356/2014 pro nezaplacení soudního poplatku, a to postupem dle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“).

[2] Navrhovatel uvedl, že soudní poplatek zaplatil bezhotovostně na účet soudu a městský soud měl s ohledem na tuto skutečnost zrušit své usnesení o zastavení řízení pro

nezaplacení soudního poplatku. K návrhu přiložil potvrzení o tom, že dne 22. 12. 2014 zadal platbu soudního poplatku za žalobu a návrh na odkladný účinek.

II. Vyjádření městského soudu

[3] Městský soud ve svém vyjádření k návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu uvedl, že dne 8. 12. 2014 vydal pod č. j. 9 A 356/2014 - 31 usnesení, kterým zastavil řízení pro nezaplacení soudního poplatku. Toto usnesení nabylo právní moci dne 19. 12. 2014. Navrhovatelův advokát zadal pokyn k provedení bezhotovostní platby soudního poplatku až dne 22. 12. 2014. Městský soud tak zhodnotil, že soudní poplatek nebyl uhrazen do právní moci usnesení o zastavení řízení.

III. Podstatný obsah spisu městského soudu

[4] Dne 20. 11. 2014 městský soud vyzval navrhovatele prostřednictvím jeho zástupce k úhradě soudního poplatku za žalobu a za návrh na odkladný účinek žaloby, k čemuž stanovil lhůtu 7 dnů od doručení výzvy. K doručení výzvy, která rovněž obsahovala poučení o následcích nezaplacení soudního poplatku, došlo dne 26. 11. 2014. Následně městský soud vydal usnesení ze dne 8. 12. 2014, č. j. 9 A 356/2014 - 31, jímž řízení o žalobě zastavil pro nezaplacení soudního poplatku.

[5] Dne 22. 12. 2014 městský soud obdržel návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu z téhož dne, k němuž přiložil navrhovatel potvrzení o zadání platby soudního poplatku. Soudní poplatek byl dle záznamu o složení založeného ve spise na příslušný účet vedený u České národní banky připsán dne 23. 12. 2014.

IV. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[6] Nejvyšší správní soud podaný návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu zhodnotil a dospěl k závěru, že není důvodný.

[7] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

[8] V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout. Zda dochází či nedochází k průtahům, se zkoumá jen ve vztahu k tomu úkonu, u něž byly

namítnuty průtahy (zde dle vymezení v návrhu je tímto úkonem vydání usnesení, kterým by městský soud zrušil své předešlé usnesení, kterým zastavil řízení pro nezaplacení soudního poplatku).

[9] Pro zhodnocení nynější věci je rozhodné posoudit, zda má městský soud povinnost vydat navrhovatelem požadované usnesení (tj. usnesení, kterým se dle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích ruší předešlé usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku). V případě, že by takovou povinnost v dané věci vůbec neměl, nemůže být návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu důvodný. Jen v případě, že by takovou povinnost městský soud měl a zároveň byl v nedůvodném prodlení s jejím plněním, byl by návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu důvodný. V dané souvislosti lze zmínit, že Nejvyšší správní soud v bodě [10] usnesení ze dne 22. 8. 2011, č. j. Aprk 14/2011 - 61 (všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz), v řízení o návrhu na určení lhůty též hodnotil, zda měl Krajský soud v Brně povinnost vydat usnesení ve smyslu § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích. V citovaném usnesení zdejší soud sice dospěl k závěru, že Krajský soud v Brně takovou povinnost měl, doba, po kterou ji neplnil, nebyla shledána natolik dlouhou, aby šlo o průtah (viz bod [11] daného usnesení).

[10] Dle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích: „*Usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci, a v ostatních věcech nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení. Nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost.*“

[11] Pro soudy ve správním soudnictví je relevantní, zda byl poplatek zaplacen dříve, než usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku nabylo právní moci. To, že v jiných věcech než věcech správního soudnictví zákon stanovuje, že platbu lze provést do konce lhůty k podání odvolání proti usnesení o zastavení řízení, je v nynější věci nepodstatné.

[12] Otázkou, kdy došlo k zaplacení v případě platby soudního poplatku bezhotovostně na účet, se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 Afs 7/2012 - 49, který obstál i při přezkumu ze strany Ústavního soudu v usnesení ze dne 3. 9. 2012, sp. zn. IV. ÚS 685/12 (dostupném z <http://nalus.usoud.cz>). Nejvyšší správní soud v odkazovaném rozhodnutí dospěl k závěru, že „*pojem zaplacen je nutno vykládat ve smyslu hmotněprávním, tj. že povinnost uhradit soudní poplatek je splněna až okamžikem připsání peněžní částky na účet soudu. Až v tomto okamžiku je totiž bez dalšího postavena najisto faktická dispozice soudu s poukázanou částkou a je bez jakýchkoli pochybností potvrzeno, že účastník řízení skutečně soudní poplatek v souladu s pokyny soudu zaplatil. Do doby, než je částka připsána na účet soudu, je nejisté, zda účastník řízení požadovanou částku na účet soudu skutečně odeslal a zda vůbec bude tato částka na účet soudu poukázána. Tento výklad odpovídá významu, který je pojmu zaplacen obecně přisuzován, tj. faktické dispozici příjemce uhrazenou peněžní částkou. Z hlediska včasnosti splnění uvedené povinnosti tedy není rozhodné, kdy účastník částku soudního poplatku ze svého bankovního účtu poukáže (resp. kdy dá pokyn bance k bankovnímu převodu), ale je rozhodný až ten den, kdy je částka skutečně připsána*

na účet soudu. Dokladem potvrzujícím zaplacení soudního poplatku je v takovém případě tzv. „záznam o složení“, který vyhotovuje účtárna soudu a který je zakládán do soudního spisu.“

[13] Usnesení městského soudu o zastavení řízení nabylo právní moci dne 19. 12. 2014 (skutečnost, že v tento den bylo usnesení navrhovatelí doručeno, je jednak patrná z doručenký, jednak ji potvrdil i sám navrhovatel ve svém návrhu; k doručení žalovanému došlo již 16. 12. 2014). K zaplacení soudního poplatku připsáním na účet došlo dne 23. 12. 2014, jak vyplývá ze záznamu o složení založeného ve spise městského soudu. Je tak zjevné, že soudní poplatek byl zaplacen až po právní moci usnesení o zastavení řízení a nejsou tak dány podmínky pro postup dle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích.

[14] Městský soud proto nemůže vydat navrhovatelem požadované usnesení, kterým by zrušil své předešlé usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku. Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, který městský soud nemůže ani provést, je tak nedůvodný.

V. Náklady řízení

[15] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, byl-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. ledna 2015

JUDr. Radan Malík
předseda senátu